

Издаје суботом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ и АУСТРО-УГАРСКУ на годину 6 ф., на по године 3 ф., на четврт године 1 ф. и 50 новчића.

За БОСНУ и ХЕРЦЕГОВИНУ и све остале земље у ЈЕВРОПИ и АМЕРИЦИ: на годину 20 франака, на по године 10 франака, на четврт године 5 франака.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И БЪНЖЕВНОСТ.

Преплата шаље се у штампаним писмима непосредно административци „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а може се и картом упутицом из поште у Котор. Дописи шаљу се уредништву. Рукописи се не враћају.

За огласе шаља се, по претплати који долази из поште, 7 новчића од реда за први пут, а за сваки даљи пут по 5 новчића. За огласе веће и на дуже вријеме пошту шта се.

СЕДМИЧНИ ПРЕГЛЕД.

ЦЕТИЊЕ, 4 децембра.

Хоћеш — нећеш. Париз привлачи на себе на првом мјесту оштру повинареку. По свијем листовима изгледало је, да у Паризу предстоји Бог зна каква промјена, па у ствари што је било? Дубетово министарство дало оставку, да се опет састави ново министарство Риботова, у ком су опет сви чланови Дубетовог министарства и сам Дубет, осим министра правосуђа Рискара и министра трговине Роша! Ипак су све ови политички свијета упрте у Париз.

Нема сумње, да се и у Петрограду пазе са великом пажњом, што се збива у Паризу, за то је вриједно чути, како пише „Н. Времења“, главни лист руске престонице, о Риботовом кабинету. Нови кабинет — вели „Новое Времења“ — у сваком случају ће задовољити онај дио француског народа, што се био почео бојати, да се не удаде од посала Фрејсине и Рибо. Можда ће му бити противни радикали, који су изгубили двије листице, народне просвјете и трговине, али ће за то умјеренији карактер Риботова кабинета осигурати до неке мјере добру вољу конзервативаца умјерене деснице. Тако ће нови кабинет моћи остати да влада, ако не паће препрека у апаратском питању са стране сената, који није нимало задовољан са Брисоновом комисијом. Корист је на сваки начин велика, што министри у главнијем пословима нијесу прекидали свога рада. Унутрашња и спољашња политика и организација војске и флоте, остаје у истим рукама. Кабинету је први посао, да сврши „напаметско“ питање, а у томе смислу позната енергија и од свијех призната беспорочност пресједника министарства изгледају нам благопријатна предзнаменовања.

Такође је вриједно чути, како у Риму мисле о овој промјени. Римска „Опипионе“ пише: „Нови министар пресједник, који је као министар иностранјих дјела дао доказа да је опрезан и оптроуман државник, јесте човек умјерен, ком не оскудијева осјећање дужности, што чекају једну владу. На крајњој левници и крајњој десници неће га са задовољством гледати на челу владе, и по свој прилици он ће морати, да се приготовљава на битке, особито ако узме владати цврстом руком“.

Уз то парламентарни одбор, што петражује у напаметској ствари, не престаје да живо ради; а камара је примила хитност новог једног предлога, који тежи да томе одбору власт још више оснажи, дајући му право, да позива све сведоке и да их закљиче.

По свијема изгледима, парламент неће допустити да у овој афери нико под сумњом остане, него да изађе дјело на виђело, такво какво је.

Наши читаоци сјећаће се једне брвојавне вијести, како су са Судине топовски метци повратили руски пароброд „Олга“ у отворено море, који је тобож хтио да прекрши карантинске прописе. О тој афери сада доноси „Н. Времења“, да се доказало, да и ако онај дац, кад је „Олга“ хтјела уљести у Судину, најје било опасне буре у Црном мору, ипак ушљед великијих валова и квара у машини, да је „Олга“ била принуђена да тражи заклона. У исто

доба се доказало, да је на руски пароброд пуцао румунски стационер пред карантинском линијом, кад се „Олга“ приближавала овој линији, да објасни румунском броду у ком се стању налази. Румунски заступник у Петрограду био је похитао у превеликој ревности, да поднесе жалбу, што је руски пароброд хтио парувити карантинске прописе, али потанка истрага доказала је кривцу румунске власти.

Петроградски „Свијет“ жали се, како за то Румунска не хаје, ништа признаје своје погрешке. Слични симтом времена је и што Румунска захтијена од Порте, да и њој буде уступљен слободан пролазак бродова кроз Босфор, ако то право има Русија. Такав исти симтом времена пружа нам зачетак бугарске војне флоте противу трактата и противу здравог разума — настава „Свијет“ — противу трактата за то што војне флоте не може имати у црном мору него Русија и Турска; противу здравог разума за то, јер обели Бугарска имати два или десет војенијих бродова, то је тако мало према снагама рускога и турскога бродовља, да ће у првом рату постати жртвом бурарско бродовље без икакве користи бугарске. Но Бугарску подржава Аустрија, вели „Свијет“, која није била никад према Русији непријатељскија него што је сада и која је под образном аустријске земаљске банке рјенила, да стави руку на луку у Варни и Бургасу. Много би боље било да Русија заузме Бургас и Варну, него ли да чека, докле Аустрија заузме ове луке, удаљујући тијем за дуго ако не завлада Русија од Средиземног мора, и подржавајући противу Русије Бугарску и Румунску, које би без потицања Аустрије припадале природном савезу с Русијом. К томе узнемирује руски листи и ријешење Панино да се престољонаследник румунски, католик, вјенча са шилеском принцезом, условом, да му дјеча буду католици, те вели, да ће установљење католичке династије и Румунској бити тешики удар за Русију, и тијем тежи, у колико би то било противу постојећих уговора.

Бугарска је наредила два брода у Италији, и говори се да ће Турска пропустити те бродове у црно море као свога васала. „Свијет“ вели, да се о томе већ говорило неколико година назад, кад се почела градити стратегичка бургаско-јамболска железница, и када је неколико бродова дунавске флотиле пошло из Русчука у Варну; и најпослије, када је закључена била конвенција између бугарске владе и аустријског Лојда о превозу бугарске војске у приморске луке. Сада све то противу Русије постаје знаменитије. Бугарска постаје сада предетражом Аустрије и Турске не само на суку и на Дунаву него и на мору! Трудно бисмо погријешили кад би смо рекли, да је између Аустрије и Бугарске одавно склопљена војена конвенција. Бугарска је скоро учинила зајам код Лендербанке, по ком уговору ова аустријска банка има право, за своју сигурност у случају опасности да узме у своје руке све стратегичке железнице бугарске и све приморске утврђење луке!

И тако — завршује руски лист — мало по мало прикупљају се облаци све више у још нерјешеноме источном питању.

Што смо претпознали из „Dubrovnik“ оне ретке у предпрошлом броју „Глас Црногорца“, да је повода „Срвеној Hrvatskoј“ да напише преко три пуна ступца, понајвише противу људи, који су бајали са стране ушљели у Црну Гору неко „ново“ Српство.

Прије свега, ако је „Срвена Hrvatska“ пратила „Глас Црногорца“ и остала српску и словенску журналистику од љете, имала би знати, да се „Глас Црногорца“ усамљен борни у цијелом оном повинареком рату, што су изјесни листови били подузели противу Црне Горе и противу њезинога Господара. Најпослије истина, коју је „Глас Црногорца“ бранио, побједила је и у повинаретву, и ми смо прве одзиве покупили и допијели нашим читаоцима. Нека „Срвена Hrvatska“ буде увјерена, да смо у њенијем ступцима написали овај чланак, што смо написали у „Dubrovniku“, да га шањасмо већијем задовољством доијети; па нека буде увјерена још и то, да шањасмо већијем задовољством доијети и оне ретке из „Dubrovnik“, да се у њима није помињала „Срвена Hrvatska“, као што смо нарочито изоставили сва мјеста, где је било оптријех ријечи противу ње. И е тога нам је „Срвена Hrvatska“ могла лако овај грѣх опростити.

Што се тиче некакога „новога“ српства, нека „Срвена Hrvatska“ с те стране буде мирна. Црногорци не знаду за друго српство осим онога „старога“, што су њихови праједови бранили и обрањали у свијем кризевима — осим онога српства, што дине из свакога стиха великог нашег пјесника Његоша, ком то није сметало да буде у братевијем односима са хрватенијем Баном Јелачићем, и ком је ваља била девица: „Не гледа се, ко се како крети, но каква му крвца грѣје преп“, ма да је био православни Владика.

То је српство падахнуло и пјесника „Балканске Царице“ и „Пјесника и Виле“ много прије него су Цетиња и виђели људи, на које циља „С. Н.“, и то српство надиме листом Црногорце, без разлике, да ли су одили по свијету или не.

Што се пак тиче нашега државља према несрећној борби српско-хрватској, ми држимо, да нас браћа Хрвати не могу корити више него Срби. Што више, ми бисмо могли навести и неке пријере, који би у стању били, да докажу, да би се Срби више имали на нас ердити, него ли Хрвати....

Овога се становинита држао „Глас Црногорца“ ваља дошљедно у пошљедње доба; а што је позната посланица у њему мјеста написла, нека буду увјерени сви пријатељи увријеђеног осјећелог хрватског поборника, да не пишате, да није потекла од осјећелог пјесника, који узива толико симпатија нећу Хрватима, који је највише радио на измирење Срба и Хрвата, и ком се не може приписати никаква небратска намјера.

И ми овом приликом једном за ваља изјављујемо, да нећемо кавге са Хрватима, него им нудимо непромјенљиву нашу братску љубав.

ПРЕГЛЕД ЛИСТОВА.

Задарски Српски Глас доноси следећи чланак о кризи у Бечу:

У бечкој заступничкој кући на расправи прорачуна, а на тачки диспозиционог фонда, подгледала је влада, а подбиједили су њезини противници. Одбијен је диспозиционо фонд већином гласова, у име неповјерења према министарству. По пар-

ламентарном правилу министарство би имало одступити. Али је ово министарство преживјело још једном оваку недаћу. Па и овај пут министар пресједник Тафе изјавио је, да гласовање ове тачке не истиче као питање повјерења, да ће он дакле остати на своме мјесту, и ако му комора не одобри диспозициони фонд. Дакле министарске кризе немамо. Имамо кризу парламентарну и политичку. Ова криза није од неки дан, а не ће ни свршити лако и на брзо. Овај пут ухватисмо само главни крај пошљедње појаве. А већ овој појави има много крајева и узрока. У ови пошљедњијих избора министарство се приближило њемачкој левници и с њом ступило у споразум. Под покровитељством министарства склопљен је познати договор са Чешку. Примљен је у кабинет један члан њемачке левнице. Напоа се дакле modus vivendi између ове некадашње опозиције и владе. Влада јој не ће никада чинити на жао, а левница ће ићи влади на руку. Али споразум није се одржао на дуго. Знаци зловоље почели су се појављивати. Левница је сад опет отворено ступила против владе, као што је и прије била. Разне су тужбе ове странке, мање и веће. У Чешкој по изводи се бечка погодба. Тафе мисли опет именовати једнога министра за Чешку. Тафе није узбио кнеза Шварнберга, кад је потписао чешко државно право. Тафе није створио једне еталне већине, која би увјек подупирала владу, него се ослања час на једну, а час на другу страну, једном на Пољаке и левницу, а другом на Пољаке и Хохенвартов клуб. Ово су све те разне тужбе. Отуд зловоља у левници. Тој зловољи дао је израза Пленер у име левнице и изјавио, да његова странка нема повјерења у министарству и да ће се тога гласовати против диспозиционог фонда. Противно су још гласовали млади Чеси и остали опозиционо елементи. Тако је министарство остадо у мањини. А највећи ударац потекло је од левнице. Министар пресједник изашао је на суерет свијем приговорима, што су се од левнице против њега подизали. Он је рекао, да остаје при садашњем уговору аустријском и при дуализму, поштујући нагодбу са Угарском. Дакле министарство не мисли нијењати садашње стање у држави, у смислу чешког државног права, ни успостављати чешке државе. Он је рекао, да остаје при пријестолном говору, да ће се дакле ослањати на умјерене странке. Уопће Тафе изашао је на суерет жељама левнице и изјавио, да ће одржати, што је обећао. Левница се могла умррити. Али левница се једнако показује незадовољном. Она није постигла све оно, што је жудила и што је очекивала. Левница је хтјела, да се од ње и од Пољака склопи већина, која би се с владом слагала, а одбије из те већине Хохенвартов клуб. То је по њезином мишљењу било могућно. Пољаци би брзо послушали владину жељу. Али Пољаци нијесу пристали на ову комбинацију. Они неће еталне воде са левницом, као што неће прекидања постојећих савеза са Хохенвартом. При овомком положају влада каже левници: а шта ћу ти ја? Влада не може стварати већине, него треба да се већина створи сама по себи, да се ова склопи својенољно у парламенту и да сложна ступи пред владу. У овом државу Пољака, у владино одговору, у овом положају, што није створена већина, у којој би била левница, у којој би она била главни фактор, треба тражити узрок овој промјени њезиној и овом догађају. Иза кратког пријатељства левница њемачка опет је раскинула савезе с владом и устала као њезина противница. Левница је побиједила, а министарство је подлегло. Али мршава је побједо, кад нема стварнога резултата. Не треба мислити, да Тафе остаје на министарској столици, што је он жељи уздржати у сваку цијену. Није њему до тога. Он би најлакше одступио. А ко би га замијенио? То је питање. По правилу парламентарном требало би позвати на владу опозицију, која је министарство оборила. Али су у тој опозицији Пјемци и Чеси, који се никако не могу сложити, који никако не би могли склопити ново министарство. Остаје Тафе за нужду, да настави и да ужива, као што је до сад крпипо и уживао. Таки је данашњи положај у парламенту.

перјаник Њег. Вис. Књаза (Вир), Крсто Бојић, писар кап. горњо морачког (Колашин), Филип Ковачевић, проф. (Цетиње.)

Свега дин. у злату . . . 22
Потоња сума " " " . . . 1116
Укупно " " " . . . 1138

На Цетињу дакле унисато до сада 1 добротвор, 65 оснивача и 48 улагача — 114 чланова.

РАЗЛИЧИТО.

(Драго камење.) Инглески генерални консул у Бангкоку саопштио је ту скоро својој влади о ново пронађеним најбогатим мајданима драгога камења. Област, која је за посљедњих десет година снабдијевала цео свијет рубинима и сафирима, налази се на западној страни острва Калбадже, на 240 инглеских миља на југоисток од Бангкока, и заузима простор од 100 квадратних миља; средиште те области је пристанишни град Хантабуи, који стоји у непосредној вези с Бангкоком паробродима. На три сата на сјеверозапад лежи мјесто Ван Кока, гдје Сијамци и Кинези добијају драго камење средњих особина. На 12 часова на југоисток налазе се посљедњи од раније пронађених и знатно испријежених мајдана Муанг-Крунг у коме раде свега 100 људи. На даљини од дводневна путовања од тих мајдана, у правцу на југу, ту скоро су пронађени нови извори рубина и сафира, мајдан најбогатији на свијету по количини и особинама драгога камења. Ту нарочито има много сафира. Мјесто, гдје су нађени мајдани, зове се Крат; ту од јутра до мрака раде преко 3000 људи Тонгеу, урођеника провинције Ренгу. Најзнатнији мајдани, Фајлинови, на источном су паду планискога ланца; на тијем мајданима раде одјелито до 3000 Тонгеуа. Задаћа је тражиоца драгога камења, да дође до слоја мекога, жућкастог, аливијалног пијеска, у коме се налазе рубини и сафири. Они се обично налазе у дубљини од 20 стопа. Из ископане јаме извлаче пијесак и перу га на ситу. Ту скоро су на том мјесту нађени сафир, који вреди 280 фуната стерлинга и рубин, за који је на мјесту плаћено 930 фуната стерлинга.

(Сиротиња у Лондону.) Биоград „Трг. Гласнику“ пише његов редовни дописник из Лондона:

Политички и виши друштвени кругови занимају се поглавито питањима шта да се ради са сиротињом. О прекоком хомуру слабо ко сад и помиње, и оставља се да се о њему битка бије идућег прољећа кад се парламенат састане, а поноередна се пажња поклања биједи и невољи сиротињског реда. Почетком ове недјеље по пријазни државних власти умро је од глади у сред богатога Лондона троје, а по тврђењу социјалистичких листова осморо лица, махом дјеце. И још нијесмо ни ушли у праву зиму, и још је пријеме за Лондон необично суво и благо! Нестријење и гњев радника без рада наравно из дана у дан расте, и на јавним зборовима њихови све се чешће износе мисао да се трговачки господски крајеви Лондона знале. По свој прилици случајно се десило да смо имали на више мјеста велике ватре и да је нарочито једно велико стовариште вуле изгорело. Али је неизбежно да се шири мисао или управо подозрење да ови многобројни пожари имају неке везе са изреченим пријетњама радничким неких бесједника. У осталом, у господским и богатским круговима живо раде да организују како ће се сиротињској дјечи преко цијеле зиме давати бесплатни ручак и доручак. Гледанов кабинет ријешило је да образује одмах једну комисију која ће да испита да ли би се садашњи закон о помагању сиротиње могао поправити и комбиновати са модерним покретом за осигурање пензија радницима кад за рад онеспособе. И сада у самој Инглеској (без Шотске и Ирске) има 750.000 људи који по садашњем закону примају непрекидно недјељну помоћ за изразу а из приреза које општине на своје грађане ударају.

(Заслуге учитеља за вођарство.) У свим оних земљама, гдје је вођарство а и остале гране пољопривреде, дошло на доста већи ступањ развића највише заслуга имају учитељи. Они су први покретачи умнога вођарства, те својим усјељеним и истрајним радом пољеђују и у школској младежи љубав и вољу за ту грану пољопривреде. Да су учитељи збиља за вођарство заслужни, за то доказују небројене награде, што их учитељи добијају на разним изложбама. Тако је на вођарство и вртарској изложби у Лигници од 10 првих награда пришло 8 учитељском еталежу.

(Најбогати човјек свијета умро.) У Њу-Јорку у својој вилнско уредној палаци умро је дне 2 о. м. Јај Гулд, најбогатији човјек свијета, за кога је био наслов „миллионар“ уврједан. Његов иметак износи лијену своју од 1375 милиона франка. Родно се је као син убогог фар-

мера а посветио се је жељезничкој служби. Шпекулације његове, којим се је наскоро почео бавити, испале су му увијек сретно и г. 1884 било је 12.000 миља жељезница његово власништво. Осим тога се и на другим пољима шпекулације, а био је један дан, гдје се је говорило, да га сви његови милиони неће моћи чувати од бијеса својих суграђана. То је био тај дан, кад је Гулд био власник свега злата на свијету. Гулд је на пријед напуштио, да ће унија обуставити слободно ковање сребра. Гулд је кроз 3 дана покупио све злато на свим бурзама, а његови су га суграђани изсмјивали, јер нијесу могли вјеровати, да је Гулд дошао до тајне из „Бијеле куће“. Но мало камиње предложено је била обустави ковања сребра а на Њу-Јоршкој бурси дошло је до праве буне. Главни агент Гулда умрли су на цести, али Гулд сам добио је из своје шпекулације на стотине и стотине милиона.

(Сточарска задруга.) Г. Драг. Н. Лаичевић покренуо је у биоградском „Дн. Листу“ мисао о оснивању сточарске задруге у округу ужичком. Он вели: Развитком народног и државног живота, а нарочито усљед утицаја кога западна капиталистичка производња има на наше економске прилике, ми смо догђерани до тога; да морамо што прије извршити цјелокупан економски преобрајај Србије, којим би осигурали и подигли моћ народну.

У округу ужичком због недовољно зиратне и плодне земље развијала је се и добро одржала друга привредна грана — сточарство. — Али, како се сточари још на стари примитиван начин, а како је тешко појединцима као инокосницима и с мање стокe рационалије сточарити, то народ нема ни од те тако јаке привредне гране оналке користи, колико би му она требала да доноси.

Да би успјех био већи, да би се стока боље његовала, да би се сточари савршеније и да би народ имао веће користи отуда, пукино је да се држава на сваки начин заузме, да у Златибору, најсточарнијем крају ужичког округа, удружи сточаре у једну сточарску задругу.

Почетак би истина био тежак, јер су сви почеци такви, али би се без велике муке нашло толико људи да се удруже и отпочну рад. Приход од њихове стокe, дјелио би им се према броју гла, или на овај начин, како се дјели у бачијању на источном дијелу наше отаџбине.

Држава би им требала само да на бави за прве године практичне и способне сираре из Швајцарске или из других крајева који би његовањем стокe и сирарским послом руковали а задругари би било дужни дати чобане и послугу од своје стране. Ти би младци, који би служили као чобани и послуга, потпуно излучили од тих странаца сирара сав посао, теби их у послу могли замијенити, а на тај начин то би била као нека практична сточарска школа у којој се самим радом научава рад.

Но још нешто. Држава има од своје стране да учини, како би осигурала останака и јачане ове задруге, а то је: да задрузи уступи на бесплатно уживање државне сувате.

Држава данас у округу ужичком има огромне велике сувате: Крајеве, Пусто Брдо, Велике Шаповце, Доњу Рибницу, Бијеле Воде, Честе, Бујце, Брегове, Кобиљу Главу, Груду и Доњу Каминину, од којих према њиховој вриједности слабу корист вуче. Сточарској задрузи пак ти би сувати били големо благо, јер кад се не би понаша плаћала, сваки би ступао у задругу, јер му рачун то заповиједа; а држава пак изгубила би истина приход од закупа тих сувата, али у другом погледу добила би: кад се подигне имовно стање народно, појачава се и њојзи приходи од пореза.

У низу реформа економских, које ће се изводити, не треба ни ово заборавити, нарочито кад овај посао не изискује великих жртва.

ТЕЛЕГРАМИ „БЕЧКОГ КОР. БИРА“.

СОФИЈА, 28 новембра. Русија тражи преко генералног консула њемачког два милиона рубаља у име окупационог трошкова.

БЕРЛИН, 29 новембра. — При првом читању војеног пројекта у рајхстагу Каприви је изјавио да пројект тежи, да сваке године реклутира 60000 младих људи; и послје 12 година у случају рата биће на расположењу 4500000 људи.

ПРИЗ, 29 новембра. — Тијело Рајнахово ископано и нашло се добро сачувано.

МАДРИД, 29 новембра. — Сага ета је позван да састави нов кабинет.

ПРИЗ, 30 новембра. — Рајнах

је сам себе усмртио аконитином.

МАДРИД, 30 новембра. — Сага ета је саставио кабинет и сјутра ће се министри приказати камари са својом изјавом.

ПРИЗ, 1 децембра. — Ушљед напада против Рувијера у афери панамској, Рувијер је дао оставку. Тирар је наменован за министра финансије. Рувијер је дао оставку да одговори листовима, који га стављају у везу са Рајнахом.

БЕРЛИН, 2 децембра. — Траје расправа о војничком пројекту. Каприви је изјавио да се је од 31 команданта 10 изјавило за трогодишњу службу а остали за двогодишњу.

ПЕТРОГРАД, 2 децембра. — Да нас је публициран указ, којим се уставновлавају три бригаде резерве свака по четири регименте.

БЕЧ, 3 децембра. — Надвојвода Фрањо Фердинанд у пратњи родитеља, браће и сестара кренуо је пут Тријешћа, одакле ће сјутра по подне на броду „Јелизабет“ кренути на пут око свијета.

ПРИЗ, 3 децембра. — 150 посланика републикана умјеренијех одлучили су да гласују против предлога, који даје више власти истражном одбору у панамској афери, и да учине тако групу перманентну под именом „савез републикански“.

БЕРЛИН, 3 децембра. — Војнички је пројект упућен одбору.

СОФИЈА, 4 децембра. — Пројект промјене устава раздијелен је данас заступницима у сабрању. Двије трећине већине су осигуране.

ПРИЗ, 4 децембра. — Риба и Буржуа тражили су да се одма изнесе на дневни ред пројект Пурквериев о проширењу власти истражног одбора у панамској ствари, полажући питање повјерења. Расправа је усвојена са 424 против 122 гласа. Послје говора Риботова, Фрејенета, и Буржуа, прешло се на расправу чланака. Предлог Пурквериев одбијен је са 271 против 265 гласова. Говори се да ће Бризон дати оставку на предједничтво у панамском одбору.

ОБЈАВА ПОМОРЦИМА.

У Књаж. Поморској луци Валдиноје, на рту „Мендере“, првени фебур, који је био покварен, поправно се и поставио на своје мјесто 22 ов. м. — Види се на 5 миља далеко.

Ц е т и њ е, 27 новембра 1892.

Бр. 953.

ИЗ КАНЦЕЛАРИЈЕ
КЊ. ЦР. ПОМОРСKE УПРАВЕ.

ОБЈАВА.

Број 1051.

Даје се свакоме на знање, да Државна Каса неће, од 1-вог Јануара 1893, примат више Цванцике; — старе номате сребрне од по два фиорина, а тако ни никакву врсту сребрних талијерах.

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈЕ.

ОБЈАВА.

Број 911.

Даје се на знање свијема опшјема који при себи имају акција — (у оригиналу) — Цетињске Гостионице, да их најдаље до 1-вога јануара 1893 године поднесу, сами — или преко својих пуномоћника — потписатоме Министарству, које ће им главницу одмах исплатити.

Цетиње, 16 Октобра 1892.

Министарство Финансије.

ОБЈАВА.

Пароброд друштва Унгаро-Хрватског, припремено док трају карантине, промијенио је свој распоред — како сљеђује:

Свако 15 дана долази преко Котора у Барску Луку посећеником у 10 сати прије подне.

Исти дан сврће под Оцпњ, па из Оцпња иде управо пут Бари (Италија). Из Бари дође управо у Котор у сриједу у јутро.

Крца у пригорским лукама за Бари животину.

Оволико ради знања трговцима, који би шћели крцати стоку за Италију.

Ц е т и њ е, 10 новембра 1892.

Број 908.

Из канцеларије:

КЊ. ЦР. ПОМОРСKE УПРАВЕ.

О Г Л А С.

Seul Journal Financier

paraissant en Autriche en langue française

indispensable aux Capitalistes

publie: des études sérieuses sur tous les titres autrichiens, bulletins de la bourse, annonces des arbitrages avantageuses, listes des tirages de tous les titres remboursables par tirages, revision gratuite pour les abonnés.

L'ADMINISTRATION SE CHARGE DE TOUS SERVICES FINANCIERS, ACHATS ET VENTES, ETC. ETC.

PRIX D'ABONNEMENT:

SIX FRANCS — DOLLARS 1 1/4 = 5/—.

Ecrire au:

MONITEUR AUTRICHIEN A VIENNE, AUTRICHE (Europe.)